كسانى كه روزه بر آنها واجب نيست

كسانى كه روزه بر آنها واجب نيست

۱۷۲۵ كسى كه به واسطه پيرى نمى تواند روزه بگيرد، يا براى او مشقت دارد،روزه بر او واجب نيست، ولى در صورت دوم بايد براى هر روز يك مد كه تقريبا ده سير است گندم يا جو و مانند اينها به فقير بدهد.

۱۷۲٦ كسى كه به واسطه پيرى روزه نگرفته، اگر بعد از ماه رمضان بتواند روزه بگيرد، بنابر احتياط واجب بايد قضاى روزهايى را كه نگرفته بجا آورد.

۱۷۲۷ اگر انسان مرضى دارد كه زياد تشنه مى شود و نمى تواند تشنگى را تحمل كند،يا براى او مشقت دارد، روزه بر او واجب نيست. ولى در صورت دوم بايد براى هر روز يك مد گندم يا جو و مانند اينها به فقير بدهد. و احتياط واجب آن است كه بيشتر از مقدارى كه ناچار است آب نياشامد، و چنانچه بعد بتواند روزه بگيرد، بنابر احتياط واجب بايد روزه هايى را كه نگرفته قضا نمايد.

۱۷۲۸ زنى كه زاييدن او نزديك است و روزه براى حملش ضرر دارد، روزه بر او واجب نيست، و بايد براى هر روز يك مد طعام، يعنى گندم يا جو و مانند اينها به فقير بدهد. و نيز اگر روزه براى خودش ضرر دارد، روزه بر او واجب نيست. و بنابر احتياط واجب بايد براى هر روز يك مد طعام به فقير بدهد، ودر هر دو صورت روزه هايى را كه نگرفته بايد قضا نمايد.

۱۷۲۹ زنى كه بچه شير مى دهد و شير او كم است، چه مادر بچه يا دايه او باشد، يا بى اجرت شير دهد، اگر روزه براى بچه اى كه شير مى دهد ضرر دارد، روزه براو واجب نيست و بايد براى هر روز يك مد طعام، يعنى گندم يا جو و مانند اينها به فقير بدهد. و نيز اگر براى خودش ضرر دارد، روزه بر او واجب نيست، و بنابر احتياط واجب بايد براى هر روز يك مد طعام به فقير بدهد و در هر دو صورت روزه هايى را كه نگرفته بايد قضا نمايد. ولى اگر كسى پيدا شود كه بى اجرت بچه را شير دهد، يا براى شير دادن بچه از پدر يا مادر بچه يا از كس ديگر كه اجرت او را بدهد اجرت بگيرد، احتياط واجب آن است كه بچه را به او بدهد و روزه بگيرد.